

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119206047
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119206047.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: I. G., nar. XX.XX.XXXX, M. G., nar. XX.XX.XXXX, I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, deti rodičov, matka I. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX a otec X. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom tamtiež, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/106/2019-345 z 22.07.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 62 ods. 1, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine (ZoR) zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloleté deti vzhľadom k tomu, že nemal preukázanú takú zmenu pomerov, ktorá by to odôvodňovala. Vychádzal z toho, že naposledy bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 37P/127/2017-137 z 26.02.2018, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a tieto zverené do starostlivosti matky, pričom otec bol zaviazaný prispievať na výživu I. sumou 50,00 Eur mesačne, na výživu M. sumou 40,00 Eur mesačne a na I. sumou 40,00 Eur mesačne od 01.05.2017. V čase rozhodovania sa otec nachádzal v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina. Matka poberala opatrovateľský príspevok, maloletá Veronika bola v 9. ročníku, M. v 6. ročníku a I. v 1. ročníku základnej školy. Trestným rozkazom okresného súdu OT/92/2016 z 19.09.2016 bol otec odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jeden rok za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti vodiča riadiť akékoľvek motorové vozidlá na dobu dva roky. Rozsudkom okresného súdu č.k. 3T/101/2017-498 z 13.03.2018 v spojení s uznesením krajského súdu bol uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, t. j. matky maloletých detí a maloletých detí a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov. V súčasnosti matka naďalej býva s deťmi v rodinnom dome spoločne s matkou otca detí, o ktorú sa stará a pobera opatrovateľský príspevok 360,00 Eur. Spláca úver, ktorý bol braný počas manželstva na prerobenie domu mesačne 140,00 Eur, kúri tuhým palivom a uhlie zakupuje na rok za 1.200,00 Eur, za elektrinu platí 37,00 Eur, internet 9,00 Eur, DiGi TV 13,60 Eur. Súčasne platí mobilný telefón 19,00 až 20,00 Eur mesačne. I. je od septembra študentkou 3. ročníka strednej školy. Cestovné mesačne predstavuje 40,00 Eur. Má bežné výdavky so stravou, ošatením, so školou. M. od septembra 2020 navštevuje 8. ročník základnej školy a má bežné výdavky so stravou, ošatením, školou, pričom bude nosiť strojček na zuby a poplatok bude 250,00 Eur. X. je žiakom 4. ročníka základnej školy a taktiež

má bežné výdavky so stravou, ošatením a školou. Otec sa aj v súčasnej dobe nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, pričom mu bol priznaný invalidný dôchodok, ktorý je vo výške 170,50 Eur mesačne. Súčasne poukázal na konanie okresného súdu 9P/208/2018, ktoré bolo uznesením zo dňa 14.01.2019 zastavené, keďže zoberal návrh v celom rozsahu späť a v ktorom sa otec domáhal zníženia výživného na maloleté deti. Už v tom čase sa otec nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, pričom svoj návrh odôvodňoval tým, že nemá žiadny príjem a v prípade získania finančných prostriedkov, pretože má podanú žiadosť o invalidný dôchodok, alebo ak bude prepustený, je ochotný platiť výživné v už určenej sume. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, že invalidný dôchodok mu bol priznaný spätne, teda od roku 2017, otec môže na výživu detí prispievať určeným výživným z priznaného invalidného dôchodku. Súčasne poukázal na to, že sa jedná o výživné, ktoré nepokryje odôvodnené potreby maloletých detí, ktoré sú vo veku intenzívneho fyzického rastu a určené výživné zohľadňuje len základnú mieru ich nevyhnutných potrieb a práve matka dopĺňa zdroj ich výživy na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj, predovšetkým osobnou starostlivosťou, ale aj finančne, uspokojovaním bytových potrieb. Poukázal na to, že ak sa rodič zbavil úmyselným konaním objektívnej možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť, nemožno túto skutočnosť počítať na ťarchu detí. Pritom na strane detí nastala zmena pomerov, keďže sú vekovo staršie a vzhľadom na uvedené, keďže k zmene pomerov na strane otca nedošlo, jeho návrh na zníženie výživného zamietol.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a žiadal ho zmeniť tak, že jeho návrhu bude vyhovené. Poukázal na to, že od januára 2017 mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške vyplácanej od januára 2020 v sume 170,50 Eur mesačne, z ktorého mu je podľa zákona o výkone trestu vykonávaná zrážka vo výške 50 %, čo je 85,25 Eur. Súčasne mesačne vynakladá na lieky 40,00 až 60,00 Eur a sú od neho vymáhané pohľadávky za väzbu 600,00 Eur, súdy 320,00 Eur, 240,00 Eur, 60,00 Eur, ako aj trovy obhajoby, pričom mu prišlo oznámenie o začatí exekúcie na jeho mobilný telefón. Poukázal na to, že matke poslal výživné na deti 190,00 Eur, 180,00 Eur a 180,00 Eur, pričom peniaze boli blokované na depozitnom účte ústavu na výkon trestu pre exekútora. Pokiaľ matka uvádzala, že nemá žiadny iný príjem, má podpisové právo na dôchodok jeho matky, o ktorú sa stará, vo výške 450,00 až 500,00 Eur, ktorým disponuje len ona. Pokiaľ matka uvádzala, že na uhlie minula 1.200,00 Eur, mal za to, že sa toľko nedá minúť, keďže polovica z tejto sumy je drevo, ktoré bez jeho súhlasu berie z lesného spoločenstva, ktorého je on členom, každý rok vo výške 500,00 až 550,00 Eur, čo treba považovať za jeho príspevok na výživu maloletých detí. Pokiaľ matka uvádzala, že je vlastníčkou rodinného domu, tento jej tri týždne pred tým, ako bol zavretý, predal 28.03.2017 za 5.000,00 Eur, ktoré mu doposiaľ nevyplatila, ktorú sumu treba taktiež považovať za jeho príspevok na výživné. Mal za to, že pokiaľ nemajú manželia vysporiadané BSM, majetok nadobudnutý počas manželstva jedným z manželov sa delí na 50 %, teda ak aj matke predal dom z dôvodu, že nemali vysporiadané BSM, automaticky sa stal jeho polovičným spoluvlastníkom, čo tiež považuje za výrazný príspevok výživnému, keď s rodinným domom prevzala matka aj všetky hnuiteľné gazdovské veci, ako aj osobný automobil Felícia, ktorý užívala, kým si nekúpila vlastný. Ďalej poukazoval na to, že rodinný dom je po kompletnej prerábke.

3. Matka maloletých detí žiadala vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukazovala na to, že si nie je vedomá, že by ona alebo niektoré z detí SIM kartu z uvádzaného telefónu používali. Čo sa týka výživného 190,00 Eur a 180,00 Eur, uvedené nezamietala a ihneď po obdržaní peňazí tento fakt nahlásila na ÚPSVaR a musela ich vrátiť. Dôchodok matky otca dostáva, nakoľko je imobilná a sama nemôže disponovať s peniazmi, a to vo výške 360,00 Eur a používa ho pre ňu na zabezpečenie liekov, zdravotných pomôcok, na prepravu k lekárom, stravu, ošatenie a samozrejme časť aj na elektriku, kúrenie, atď. Potvrdila, že kúpila a minula na kúrenie 1.200,00 Eur, k čomu pripojila aj faktúru za pripojenie a opravu kotla, ktorý musela meniť, pretože sa pokazil a zle ho zapojili, čo bolo dôvodom, že uhlie minula veľa. Tak isto minula aj drevo z urbáru, ktoré jej však otec maloletých detí dovolil brať. Na uzavretí kúpno-predajnej zmluvy trval otec maloletých detí pre prípad, že ak sa mu niečo stane, aby ju a deti súrodenci nevyhodili na ulicu. Mala za to, že nevysporiadaný spoločný majetok (BSM) nie je možné považovať ako platenie výživného na deti.

4. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní.

5. Matka sa k vyjadreniu otca nevyjadřila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci konania otec maloletých detí, krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani otec maloletých detí vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevyporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku, k odvolacím námietkam otca krajský súd dopĺňa, že tento prišiel o zamestnanie a následne bol aj trestne stíhaný a odsúdený z dôvodu nadmerného požívania alkoholických nápojov, ktoré skutočnosti však nemôžu byť na ťarchu maloletých detí a súd k strate príjmu otca z týchto dôvodov nemôže prihliadnuť, keďže k nemu došlo jeho vlastným zavinením. V čase posledného rozhodovania súdu o výživnom otec už bol nezamestnaný, a teda žiadny príjem nemal, t. j. na jeho strane došlo k zmene pomerov ako tvrdil, avšak k lepšiemu, keďže v súčasnosti je poberateľom invalidného dôchodku, z ktorého sám, ako tvrdil pri predchádzajúcom návrhu na zníženie výživného, je schopný platiť výživné v stanovenej výške. Z uvedených dôvodov nie je možné prihliadnuť ani na to, že sú vo vzťahu k nemu vykonávané aj ďalšie exekúcie, keďže aj tieto si zavinil sám vlastným nezodpovedným konaním.

Ďalej krajský súd dopĺňa, že na výživné nie je možné započítať kúpnu cenu ani užívanie hnuiteľných a nehnuteľných vecí (§ 76 ods. 2 ZoR), keď používanie palivového dreva, ktoré z dôvodu členstva v lesnom spoločenstve patrí otcovi, môže byť zohľadnené len pri plnení jeho vyživovacej povinnosti, avšak nemôže byť dôvodom na zníženie výživného, čo sa vzťahuje aj na platby, ktoré mali byť otcom urobené, avšak podľa jeho vlastného tvrdenia boli zablokované.

9. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami otca, či už v prvostupňovom, resp. v odvolacom konaní, rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP a nárok na ich náhradu taktiež žiadnemu z účastníkov nepriznal.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).